

ΕΚ ΤΩΝ ΕΡΩΤΙΚΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΪΝΕ

ΕΙΣ ΠΕΖΗΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ

« Ω! μὴ ὀρκίζεσαι καὶ μόνον φιλιὰ δίδε μου· δὲν πιστεύω τοὺς ὄρκους τῶν γυναικῶν. Τὰ λόγια σου εἶναι γλυκὰ, μ' ἀκόμη πειθὸ γλυκὸ εἶναι τὸ φιλὶ ποῦ σοῦ ἐπῆρα. Σ' ἔγω δική μου καὶ θαρρῶ πῶς τὰ λόγια δὲν εἶναι ἢ ματαία πνοή.

» Ω! ὀρκίζου, πολυαγαπημένη μου, ὀρκίζου πάντα· πιστεύω ὅτι καὶ ἂν εἰπῆς. Ἀφίνομαι στὴν ἀγκαλιά σου, καὶ θαρρῶ πῶς εἴμ' ἐστολισμένος· θαρρῶ, πολυαγαπημένη μου, πῶς θὰ μ' ἀγαπᾷς αἰωνίως καὶ ἔτι πλειότερον χρόνον! »

« Ἐλησμόνησες λοιπὸν ἐντελῶς ὅτι ἐπὶ μακρὸν εἶχα δικήν μου τὴν καρδιάν σου, τὴν καρδοῦλάν σου τὴν τόσῳ γλυκειάν, τόσῳ πλᾶνον καὶ τόσῳ χαριτωμένην, ὥστε τίποτε εἰς τὸν κόσμον δὲν ἤμπορεῖ νὰ ᾔῃαι πλέον χαριτωμένον καὶ πλέον πλᾶνον;

» Ἐλησμόνησες λοιπὸν τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἀπελπισμὸν τὰ ὅποια συνεχῶς συγχρόνως τὴν καρδιάν μου; . . . Δὲν ἤξεύρω ἂν ἡ ἀγάπη ᾔτο μεγαλειτέρα τοῦ ἀπελπισμοῦ, ἤξεύρω ὅτι ᾔσαν ἐπαρκῶς μεγάλα ἀμφότερα ».

« Σ' ἀγάπησα καὶ σ' ἀγαπῶ ἀκόμη! Καὶ ὁ κόσμος ἂν χαλάσῃ, ἀπὸ τὰ χαλάσματα του θὰ ἐξορμῶσιν εἰσέτι τῆς ἀγάπης μου αἱ φλόγες! »

« Τὰ Τραγούδια μου εἶναι φαρμακεμένα· πῶς ἔμπορῶσαν νὰ ᾔῃαι διαφορετικά; Ἔσταζες φαρμάκι ἑστῆς ζωῆς μου τὸ ἄνθος.

» Τὰ Τραγούδια μου εἶναι φαρμακεμένα· πῶς ἔμπορῶσαν νὰ ᾔῃαι διαφορετικά; Φέρω ἐν τῇ καρδίᾳ σμῆνος φειδιῶν καὶ σένα, πολυαγαπημένη μου! »

« Ἐκλαυσα στ' ὄνειρό μου· σὲ ὠνειρεύθηκα νεκράν· ἐξύπνησα καὶ δάκρυα ἔρρευσαν ἀπὸ τὰ μάτια μου.

» Ἐκλαυσα στ' ὄνειρό μου· ὠνειρεύθηκα πῶς μὲ ἄφινες· ἐξύπνησα καὶ ἔκλαυσα πικρὰ ἐπὶ μακρὸν ἔτι.

» Ἐκλαυσα στ' ὄνειρό μου· ὠνειρεύθηκα ὅτι μὲ ἀγαπούσες ἀκόμη· ἐξύπνησα καὶ ὁ χεῖμαρρός τῶν δακρῶν μου ῥέει πάντοτε! »

« Πρόκειται νὰ ἐνταφιάσω τὰ γεγηρακότα καὶ μογθηρὰ τραγούδια, τὰ βαρεῖὰ καὶ πένθιμα ὄνειρα· πηγαίνετε νὰ μοῦ φέρετε ἓνα μεγάλο φέρετρον!

» Θὰ βάλω μέσα πολλὰ πράγματα, καθὼς θὰ ἰδῆτε· πρέπει τὸ φέρετρον αὐτὸ νὰ ᾔῃαι μεγαλειτέρα ἀπὸ τὴν μεγαλειέραν κἀδὴν τῆς Ἀϊδελθέρρης.

» Πηγαίνετε ἐπίσης νὰ μοῦ φέρετε λάρνακα ἀπὸ στερεαῖς καὶ παχειῖς σανίδες· πρέπει νὰ ᾔῃαι μακροτέρα τῆς γεφύρας τῆς Μαγεντίας.

» Καί φέρετε μου επίσης δώδεκα γίγαντας πλέον στιβαρούς ἀπὸ τὸν ἅγιον Χριστόφορον τοῦ ἐπὶ τοῦ Ρήνου καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς Κολωνίας.

» Πρέπει νὰ μετακομίσουν τὸ φέρετρον καὶ νὰ τὸ βρῖθουν εἰς τὴν θάλασσαν· ἓνα τόσῳ μεγάλο φέρετρον ἀπαιτεῖ μέγαν λάκκον.

» Ἦξεύρετε διατί πρέπει τὸ φέρετρον αὐτὸ νὰ ἦναι τόσῳ μεγάλο καὶ τόσῳ βαρῦ; Διότι θὰ ἐναποθέσω ἐν αὐτῷ τὴν ἀγάπην μου καὶ τὰ βράσά μου!»

Καὶ ἄς ἐνθυμηθῶμεν ἤδη διὰ νὰ μειδιάσωμεν εἰρωνικῶς ὡς θὰ ἐμειδία αὐτὸς οὗτος ὁ Χάινε, ὅτι δὲν ἔτυχεν ὁ μέγας ποιητὴς νεκρικῶν τιμῶν παρὰ τῆς ἐπισημοῦ Γερμανίας. Ἄς ἐνθυμηθῶμεν ἐπίσης, ὅτι ἀπέβη μάταιος καὶ ὄλως ἀνίσχυρος αὐτὸς οὗτος ὁ διάπυρος πόθος μιᾶς πανισχύρου Αὐτοκρατείας, ἵνα ἰδρυθῇ τέλος ὁ ἀνδριάς αὐτοῦ ἐν γερμανογλώσσῳ χώρῳ. Ἄς διαλογισθῶμεν δὲ ὅτι ἡ ὑπεράττη αὐτῆ μεταθανάτιος τῆς τύχης εἰρωνεία θὰ ἦναι ἰδιαιτέτη ἡδονὴ διὰ τὸν κορυφαῖον τοῦτον τῶν εἰρώνων, ἐκεῖ ὅπου ἤδη ἴσως ὑπάρχει. Εἶτα δὲ ἄς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡ κατ' ἐξοχὴν νομὰς Αὐτοκράτειρα εἰς τὴν Κέρκυραν μετέφερε τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς ποιητοῦ τὴν λατρείαν, ἰδρῦσασα κενοτάφιον ἐν μέσῳ ἐβδομήκοντα χιλίων ρόδων. Ἐν μέσῳ οὕτω τοῦ ἀρώματος τῶν ρόδων, ὅπερ ὑπὲρ πάντα ἡγάπα τ' ἀρώματα ὁ ποιητὴς, οὗ ἔτι καὶ νῦν αἱ ἱματιοθῆκαι ἐγκλείσασαι τότε φορτία ὄλα ρόδων, εὐωδιῶσι τὴν ἀληθῆ εὐωδίαν τοῦ ἔρωτος, ἐν μέσῳ, λέγω, τοῦ ἀρώματος τῶν ρόδων, — τοῦ κυριώτατα προσομοιᾶζοντος πρὸς τὴν ἐρωτικωτάτην καὶ λυρικωτάτην καὶ εἰρωνικωτάτην ποίησίν του, — τοῦ ἀρώματος τῶν ρόδων, περὶ οὗ εἶπέ ποτε γαλιᾶτις συγγραφεὺς ὅτι προδίδει ποιάν τινα δριμύτητα, ὀξύτητα αἰχμηράν, ἐν ἧ αἰσθάνεται τις τὴν ἄκανθαν!

ΙΩΝ

